

Temat: Co widzisz gdy patrzysz w lustro?

Wiek uczniów: 13-16 lat

Czas: 90 minut

Cele:

- uwrażliwienie na problem akceptacji siebie, zaniżonego poczucia własnej wartości

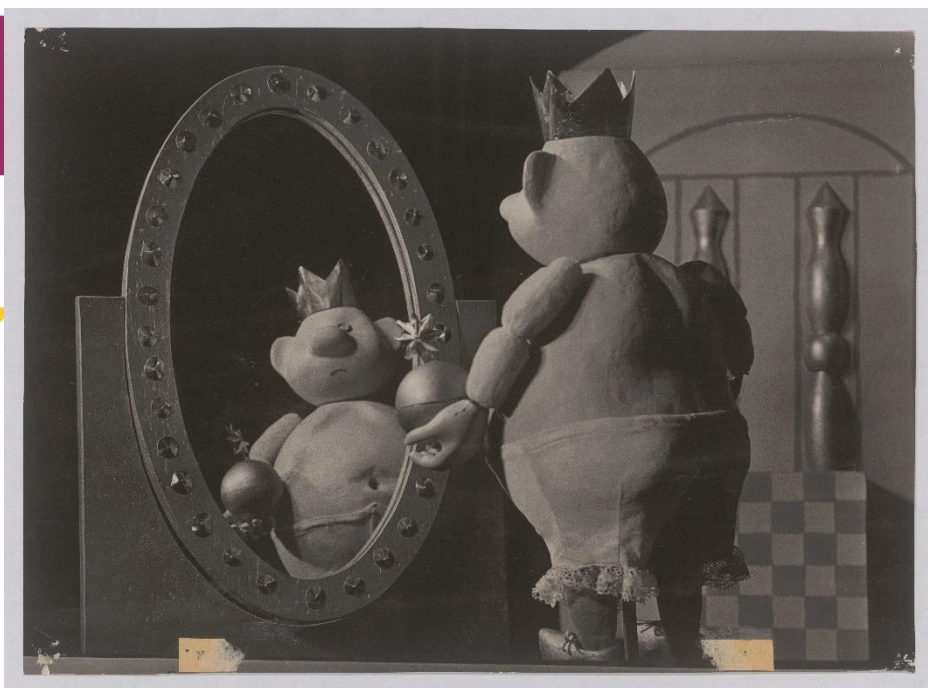
Metody i formy pracy:

- dyskusja, rozmowa kierunkowa

Materiały:

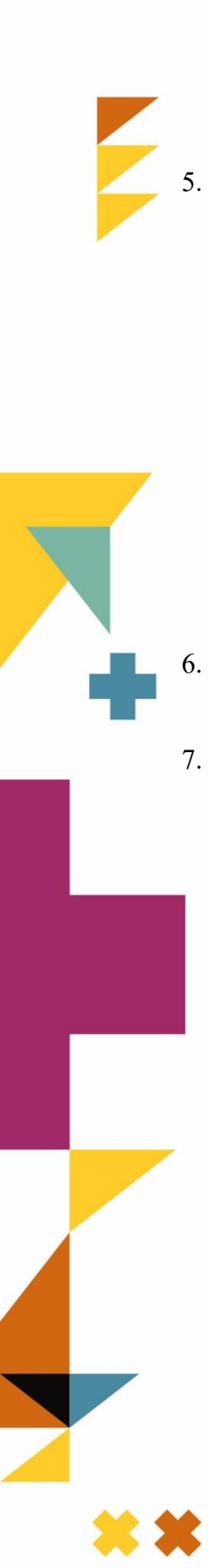
Materiał, który stanowił inspirację do lekcji – zdjęcie ze spektaklu *Nowe szaty króla* w reż. Krzysztofa Niesiołowskiego, 1962,

[Nagranie](#) Kampanii Nivea



Przebieg zajęć:

1. Poproś uczniów, żeby każdy z nich wziął kartkę i zapisał na niej odpowiedzi na następujące pytania: (podawaj je co jakiś czas, żeby uczniowie przygotowali odpowiedź i dopiero przeszli do kolejnego zadania. Zaznacz też, nie będzie trzeba czytać odpowiedzi na forum).
 1. Wypisz cechy, które w sobie lubisz
 2. Wypisz, co lubisz w swoim wyglądzie
 3. Wypisz, co myślisz, gdy patrzysz na siebie w lustrze
 4. Czy lubisz siebie? Jeśli tak to za co? Jeśli nie, to co musiałyby się zmienić, żebyś siebie polubił?
2. Zapytaj się uczniów, czy to było trudne zadanie? Czy łatwo jest pisać miłe rzeczy o sobie? Dlaczego? Czy jesteśmy dla siebie surowi? Z czego to wynika?
3. Zaprezentuj uczniom nagranie z kampanii Nivea, które jest zapisem doświadczenia, w jakim wzięły udział kobiety. W razie potrzeby skorzystaj z tłumaczenia polskiego (opcje na Youtube). Projekt polegał na tym, że każda z kobiet spotykała się z rysownikiem, który nie widział swoich rozmówczyń, ale na podstawie ich autoopisu rysował portret. Następnie wykonywał drugi rysunek, który z kolei był wynikiem opisu bliskich osób danej kobiety. Finalnie zestawiono te dwa obrazy i poproszono kobiety o reakcję.
4. Zachęć uczniów do rozmowy – jak sądzą, z czego wynikają takie różnice w rysunkach? Dlaczego siebie widzimy częściej w mocniejszych, ciemniejszych rysach. Jak opinia innych wpływa na nas?

- 
5. Zaprezentuj uczniom zdjęcie ze spektaklu i zapytaj, o czym mógł myśleć patrząc na siebie? Poproś, żeby uczniowie zapisali swoje odpowiedzi na małych kartkach. Odczytajcie je. Następnie zdradź uczniom, co tak naprawdę kryło się pod zdjęciem z tej sceny – król otrzymał od oszustów nowe szaty, które są tak zaczarowane, że są niewidoczne dla głupców – pozostali zaś mogą je podziwiać. Cesarz jest na przymiarkach i podziwia swoją nową niby-szatę. Każdy z jego podwładnych – jak i on sam, bali się przyznać, że szaty nie widzą, bo wówczas oznaczałoby to przyznanie się do bycia głupcem. Zachwycali się zatem czymś, czego w ogóle nie było, grali w grę pozorów. Bali się przyznać do własnego zdania. Bohater ze zdjęcia zatem widział siebie, ale nie chciał zobaczyć prawdy tylko wyobrażał sobie, że jednak jest inny niż w rzeczywistości.
 6. Zaprosz uczniów do dyskusji, co sądzą o tym, jak różnią się ich propozycje od tej prawdziwej, z czego to wynika?
 7. Poproś uczniów, żeby raz jeszcze wrócili do swoich kartek, które zapisywali na początku lekcji i daj im przestrzeń, żeby spróbowali zweryfikować, czy po doświadczeniu naszych rozmów zechcą coś jeszcze dopisać. Możesz puścić muzykę w tle, żeby wyciszyć grupę i dać im przestrzeń do samodzielnej pracy.